

THƯƠNG HOÀI

Hình trên và lời chú thích là một trong những bằng chứng tang thương của cuộc chiến Quốc-cộng kéo dài hơn 20 năm ở nửa phần đất tự do còn lại của Việt Nam. Trong trận chiến An Lộc năm 1972, sau khi mẹ và em bị trúng đạn pháo kích của Việt cộng chết, hai chị em, 8 và 9 tuổi, trốn dưới hầm tránh bom trong 71 ngày, sống sót nhờ ăn những con côn trùng, sâu bọ.

**Nước mắt vòng quanh chùng không cạn,
Phiền em trai mất mạng nằm tro.
Thôi em yên nghĩ chị nhờ,
Tụi chị cầu bắt cầu bơ lính nà!**

**Thây kệ pháo tràn lan khắp chỗ,
Đói còn cào chi sợ đạn bom?
Xác thân còn cõi chiều hôm,
Côn trùng đút miệng còn hơn đói dài.
Đêm buốt lạnh, sớm mai địa ngục,
Tiếng nổ rền sùng sục xôn xao.
Chị em thờ thần ra vào,**

**Hang sâu ai bắt ai nào nhốt ai?
Chẳng ai thương mình hoài bằng mẹ,
Mất mẹ rồi ai sẽ cơm ăn?
Cầm hơi hầm đá tối tăm,
Bỏ cha lia mẹ dăm dăm mắt buồn!**

**Ôi cha ôi! Con không muốn chết,
Mong cùng em qua hết từng ngày.
Trên trời cha mẹ có hay,
Xin đưa con trẻ thoát ngay hãi hùng.**

Tiểu Bình

(Đặc San Lâm Viên)

Kính Mời Đọc “Chuyện Hai Bé Gái Dưới Đồi Đồng Long An Lộc 1972”:

<http://www.vietnamvanhien.org/ChuyenHaiBeDuoaiHam.pdf> [=bấm vào]

